

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/60/2018
Identifikačné číslo spisu: 8117207828
Dátum vydania rozhodnutia: 19.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Anna Marková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8117207828.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: VIAMART, s. r. o., Poprad, Teplická 34, IČO: 36 509 248, o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka Tom World, s. r. o., Prešov, Sekčovská 87, IČO: 47 312 424, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 4K/9/2017, o dovolaní navrhovateľa, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21. decembra 2017, č. k. 4CoKR/29/2017-164, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 24. augusta 2017, č.k. 4K/9/2017-95 zastavil konkurzné konanie pre nedostatok majetku dlžníka TomWorld, s. r. o., Prešov, Sekčovská 87, IČO: 47 312 424.
2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením zo dňa 03. 07. 2017, č. k. 4K/9/2017-82 ustanovil do funkcie predbežného správcu JUDr. Janu Čepčekovú, a uložil jej zistiť majetok dlžníka, vypracovať a predložiť súdu priebežné správy o stave zisťovania majetku dlžníka a vykonaných úkonoch, a poslednú zo správ predložiť súdu do 45 dní od zverejnenie uznesenia v Obchodnom vestníku.
3. Predbežný správca vykonal šetrenie majetku dlžníka a v záverečnej správe o stave zisťovania majetku dlžníka uviedol, že nezistil žiaden majetok dlžníka, ktorý by postačoval aspoň na úhradu nákladov konkurzu.
4. Súd prvej inštancie zo správ predbežného správcu zistil, že dlžník nevlastní majetok, ktorý by dosahoval hodnotu minimálne 6.500 eur, a teda postačoval aspoň na úhradu nákladov konkurzu, zároveň nebolo preukázané, že by dlžník ukrátil svoj majetok v dôsledku právnych úkonov, pri ktorých možno odôvodnene predpokladať ich odporovateľnosť. Z uvedených dôvodov poukazom na ustanovenie § 20 ods.1 ZKR konkurzné konanie pre nedostatok majetku zastavil.

5. Vôči rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal navrhovateľ (ďalej „odvolateľ“) odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 21. decembra 2017, č. k. 4CoKR/29/2017-164, ktorým potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie.

6. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a zároveň konštatoval správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia.

7. Uviedol, že odvolateľ dostatok majetku na trovy konkurzu na strane dlžníka vyvodzoval len z účtovnej závierky za rok 2016. Ak dlžník v účtovnej závierke v riadku 6 a v riadku 15 za rok 2016 vykazoval zostatok 10.000 eur a 15.917 eur, tento stav zrejme nezodpovedal skutočnosti ku dňu začatia konkurzného konania k 06. 05. 2017 /právoplatnosť uznesenia z 28. 04. 2017/, keď dlžník na pojednávaní vyhlásil, že je nemajetný. Opak nepreukazuje ani inventarizácia z 09. 01. 2017, vykonaná odvolateľom v priestoroch dlžníka a ďalšie inventarizácie vykonané neboli, lebo dlžník odvolateľa, resp. jeho zamestnancov do svojich priestorov nepustil. Pokiaľ odvolateľ odkazuje na riadok 29 účtovnej závierky dlžníka za rok 2016, na ktorom je zostatok 82.303 eur, s tým, že reálne prichádza do úvahy len účet 413 - ostatné kapitálové fondy, odvolací súd sa stotožnil s odvolateľom podanou charakteristikou týchto fondov, ktoré slúžia na zúčtovanie peňažných aj nepenažných vkladov do spoločnosti. Správne tiež uviedol, že tieto vklady nezvyšujú základné imanie spoločnosti, a teda pre ne neplatia zákonné obmedzenia, ako v prípade znižovania základného imania alebo výplaty z rezervného fondu alebo nerozdeleného zisku spoločníkov.

8. Odvolací súd vyslovil názor, že predbežná správkyňa zisťovala majetok dlžníka v potrebnom rozsahu a konštatovala, že nevlastní majetok nevyhnutný aspoň na úhradu nákladov konkurzu, pričom nebolo zistené, že by dlžník ukrátil svoj majetok v dôsledku právnych úkonov, pri ktorých možno odôvodnene predpokladať ich odporovateľnosť a neboli zistené ani okolnosti, ktoré by nasvedčovali o zodpovednosti štatutárneho orgánu spoločnosti za nepodanie návrhu na vyhlásenie konkurzu v mene dlžníka.

9. Na základe uvedeného odvolací súd napadnutý výrok rozhodnutia ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote dovolanie. Dovolanie odôvodnil vadou podľa § 420 písm. f/ CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa jeho názoru rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené

11. Dovolateľ má za to, že odvolací súd sa nevysporiadal so všetkými vecnými námietkami, ktoré uviedol v odvolaní ide o námietky č. 1 a 2. Podotkol, že nielen súd prvej inštancie ale ani predbežná správkyňa sa s týmito námietkami nevysporiadala a v spise sa nenachádzajú ani doklady, ktoré by nasvedčovali preverenie splnenia povinnosti podľa § 11 ods.2 ZRK zo strany predbežnej správkyne.

12. Podľa názoru dovolateľa, nedostatok riadneho odôvodnenia rozhodnutia predstavuje porušenie práva účastníka konania na spravodlivý proces a je dôvodom pre zrušenie uznesenia obzvlášť, ak sa odvolací súd nevysporiadal so všetkými vecnými odvolacími námietkami navrhovateľa a to konkrétne s námietkami č. 1 a 2. Pričom by podľa dovolateľa presvedčivá vecná odpoveď znamenala, že v tomto konkurze je dosiahnutá zákonom stanovená hranica na úhradu trov konkurzu.

13. Poukázal na uznesenia dovolacieho súdu a to: uznesenie z 30. 11. 2009, sp. zn. 2Cdo/238/2008 a uznesenie z 15. 07. 2010, sp. zn. 5Cdo/106/2010 ktoré riešia porušenie práva na spravodlivý súdny proces porušením práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

14. Na záver dovolateľ navrhol, aby dovolací súd rozhodol o odklade vykonateľnosti napadnutého uznesenia a následne, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [podľa § 35 zákona

č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“)], po zistení, že dovolanie podal bývalý štatutárny zástupca dlžníka zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok treba odmietnuť.

16. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza, že dovolanie je možné podať proti rozhodnutiu odvolacieho súdu iba vtedy, ak zákon použitie tohto mimoriadneho opravného prostriedku pripúšťa (§ 419 CSP). Otázka prípustnosti dovolania patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu ako odvolacieho súdu, pričom procesný postoj dovolateľa nemôže bez ďalšieho implikovať povinnosť odvolacieho súdu akceptovať jeho návrhy a obsah opravného prostriedku a rozhodovať podľa nich. V opačnom prípade by najvyšší súd stratil možnosť posúdiť, či zákonné dôvody prípustnosti alebo neprípustnosti podaného dovolania boli vôbec naplnené.

17. Dovolanie dovolateľa bolo podané v konkurznom konaní podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý v ustanovení § 196 zakotvil primerané použitie ustanovení Civilného sporového poriadku. Na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddlžení sa tak primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak ZKR neustanovuje inak. Primerané použitie všeobecného procesného predpisu znamená, že tam, kde zákon o konkurze a reštrukturalizácii ako osobitný predpis určitú procesnú situáciu priamo nerieši a zároveň použitie všeobecného procesného predpisu priamo nevyklučuje, použije sa právna úprava všeobecného procesného predpisu, t. j. Civilného sporového poriadku.

18. Pokiaľ ide o použitie mimoriadnych opravných prostriedkov v konaní vedenom podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, v zmysle ustanovenia § 198 ods. 1 ZKR dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné. Uvedené zákonné ustanovenie vylučuje, aby rozhodnutie vydané v konkurznom konaní, reštrukturalizačnom konaní a v konaní o oddlžení podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii bolo podrobené dovolaciemu prieskumu najvyšším súdom v prípade podania dovolania alebo dovolania generálneho prokurátora.

19. Nakoľko zákon o konkurze a reštrukturalizácii ako osobitný predpis vylučuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní, nemôže sa účastník konkurzného konania domáhať prípustnosti dovolania podľa ustanovení § 419 a nasl. Civilného sporového poriadku upravujúcich dovolanie (rovnako vid' aj uznesenie NS SR zo dňa 29. 03. 2017, sp. zn. 3Obdo/76/2016, sp. zn.4Obdo/32/2017 zo dňa 31. 12. 2017 a sp. zn.3Obdo/53/2017 zo dňa 30. 10. 2017).

20. Vzhľadom na vyššie uvedené, dovolací súd konštatuje, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v konkurznom konaní a je v zmysle ustanovenia § 198 ods. 1 ZKR neprípustné. Najvyšší súd preto dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP, ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

21. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.